

Zwijgen

Gedichten

van Alexander Peters

Geboren 13-09-1959

Overleden 07-10-2019

Cover ontwerp ©2019 Edwin Bosch

op de verjaardag van mijn moeder:

*Ik weet niet of ik altijd aan u denk
maar meer dan eens
speelt u door mijn gedachten
en iedere keer als ik u even vergeet,
even krenk
probeer ik uw pijn, met zachte wanhoop,
te verzachten.*

*Maar ja, kinderen zijn geen zachte dingen,
het zijn soms harde stenen
ze worden u toegeworpen en ze dwingen
u iedere keer uw liefde te belenen.*

*Zo'n kind ben ik dan ook,
maar telkens in mijn leven
merkte ik momenten van aandacht
zoals u ongevraagd mij een glas melk bracht
zoals u mijn schuld zo vaak heeft vergeven.*

Cynicus

*Ik heb nog verlangen gekend
ik heb melancholie daarmee verwend
ik heb het gekeerd
ik raakte wat al te zeer ontstemd.*

Schaduwspel

*Ben jij ook zo bang
zie je hem ook
die schaduw daar
hij kijkt, reikt en
hij grijpt
hij is groot en ruw
zie je hem ook.*

*Maar ik lig alleen
niemand die mijn stem hier hoort
met de schaduw steeds duidelijker om mij heen.*

*Ik kan hem niet weerstaan
en het is mijn lot
hij dwingt mij in hem op te gaan.*

Sinterklaasgedicht

*Het is niet dat ik ontken dat jij mijn metgezel bent
Het is alleen dat ik soms zo moe ben van je stem
dat ik wou dat je soms even zwijgen zou
of gewoon even wegging
dat ik even je voetstap niet horen kon
dat ik één ochtend zonder jou beginnen zou
dat je aanklopt voordat je binnen gaat.*

*Eén dag zonder jou
dat is alles wat ik wensen wou.*

Toverwoord

*Je naam is een toverwoord
een sprookjesboek je lichaam
en ik lees je elke dag
zeg het toverwoord.*

Verleden

*Het is bijna avond en het lijkt stil
ergens hoor de gesmoorde gil
van een kind*

*ik buig me naar je ogen en kijk
of ik daar nog wat van vroeger in vind
ik beroer je handen, je huid en
vraag me af of je daar misschien ons verleden insluit.*

Wereldbeeld

*Het kermen van een kamerdeur
het krijsen van de kinderen
een kalende man die als hij voorbijgaat naar binnen kijkt
en ik vraag telkens maar weer af
waarom de wereld mij niet ontwijkt.*

Zoals je gaat

*Zoals je gaat
door mij heen
door mijn spiegelbeeld
en ik zie jou beeld
alleen.*

Conversatie

*We raken elkaar
ik, jij we raken
af en toe praten we
en kijken vluchtig op de klok
zenuwachtig te weten
hoe laat het is.*

Puntig

*Een i
is vaak de punt
niet gegund.*

Verwachting

*Ik verwacht de regen morgen pas
vandaag lach ik
naar het gras dat
buigt door de wind*

*Dan voel ik toch druppels
op mijn gezicht
een vogel krijst in verte
en ik weet
ik ben weer voor je gezwicht.*

Tijdsloos

*Ik zoek niet
in de tijdelijke geborgenheid
nee, voor mij dan maar
de voortdurende eeuwigheid.*

Wolkendeck

*Jouw ogen
zijn donkere wolken daarboven
vanuit mijn kamerraam
kijk ik ernaar
en ik denk
dat ik maar niet naar buiten zal gaan.*

Onvoltooid

*Ik heb zojuist het begin
van een gedicht weggegooid
in mijn prullenbak
ligt het
onvoltooid.*

Stof

*Ik heb vandaag
zomaar geen stof afgedaan
ergens lag er een vlieg bij
zonder vleugels aan haar lichaam.*

Droom

*Ik sliep in je vannacht
sprak met je stem
schreeuwde met volle kracht
keek met je ogen
vol verwondering om me heen
liep met jouw benen
ik leefde in jou vannacht*

*de ochtend als vanouds
het is weer koud
vandaag.*

Spreken

*Ik hou van jou
zeg ik nooit
zeg ik zelden
zeg ik ooit
zeg ik nu.*

Bestaan

*Zal ik nog gelden
of zal naamloos meegaan
zonder dat ik zeg
zonder woorden
zonder stem
alleen dit verworpen lichaam?*

Ontmoeting

Dag

ik

hallo

ik

kennen wij elkaar al?

Bedrog

*De herinnering wordt nooit echt bedrogen
ook al loop ik hard
en hoor ik zoveel andere dingen
een kledingstuk, een woord, zomaar een gevoel
komt dicht bij het hart*

de herinnering wordt immers nooit echt bedrogen.

Rust

*Vanuit mijn ligstoel in mijn tuin
kus ik de wolken
teder en zacht
ze drijven zo traag
en gemoedelijk voorbij*

*dan diep in mij
komt het onvoltooide
altijd weer onverwacht
en ik zal wel weer
niet slapen vannacht.*

Kind in mij

*Ik heb nooit van echt gehouden
alles lijkt alleen maar slechter*

*maar al kijk ik niet
het wordt alleen maar echter*

*maar misschien als ik mijn ogen stevig dicht knijp
dan ben ik er bijna zeker van
dat tenminste niemand mij echt zien kan.*

Ogenblik

*Ik zoek een stille plek in mijn hoofd
een plek om niet anders te doen
dan een rustig overpeinzen
dan een ogenblik de kalmte te ervaren
en niets mooiers dan een vluchtig veinzen
niets eens groter of sterker.
maar een ogenblik gewoon te zijn.*

Herinnering

*Niemand verlaat echt alle dingen
ook al loopt hij weg
kijkt niet om en altijd maar vooruit*

*en dan een woord, een lied,
zomaar een gevoel
en dan plotseling alle herinneringen.*

Toekomst

*De streng bond mij aan het leven
ik kon niet anders dan doen
maar of ik van blijdschap huilde
toen ik ervan werd gescheiden
of was het een intens verdriet
van het onlosmakelijk lijden
omdat het zijn
zo onvermijdelijk doemde
en mij nooit meer zou verlaten.*

Vreemdeling

*Ik neem je hand in die van mij
we lopen wat
en ik kijk wat naar de grond
en kijk niet naar je op
die angst een vreemdeling te zien
misschien wel ongegrond.*

Waarheid

*Ik heb maar zelden
de waarheid geschreven
maar ik heb dan ook
veel te vaak mijn eigen leugens
gelezen.*

De gelijken

*Ik wil als jij zijn
zijn we gelijken
dan zullen onze ogen
elkaar niet meer hoeven te ontwijken.*

Vogel

*Ik zwom in het diepe water
een vogel vloog over mij heen
snel liet hij zich achter mij*

*Op de oever gekomen
lag ik vermoeid
voor slechts een moment
had de vogel mij geboeid.*

De lente is laat dit jaar

*Is het de pen die het papier
niet raken wil of kan
of de geest die de zinnen niet meer
maken kan
is het haar vervlakking
of het lichaam, het totale verval ervan*

de lente is laat dit jaar.

Klokkenspel

*De klokken heb ik stil gezet
wat heeft de tijd voor zin
als ze niets betekent*

*de dagen zijn naamloos
wat heeft een naam voor zin
als ze niets betekent*

*de nachten zijn geen nachten meer
wat heeft de nacht voor zin
als rusten niets betekent.*

Ooit

*Ooit zal eens, zal ik mijzelf beschrijven
mijn lichaam
mijn geest
de wegen die ik bewandelde
die soms zo zwart en (en al was misschien
wel anders)
oneindig zijn geweest.*

*Ooit vertel ik het
nu zal ik zwijgen.*

Stem

*Ik heb nooit geprobeerd
je in mijn hart te verzwijgen
ik heb je, heb je altijd geschreeuwd*

*mijn stem is stil geworden
jij hebt slechts gegeeuwd.*

Dromen

*Wij geven ons aan elkaar
in ons beleven we elkaar
en dromen vol overmoed en overgave
ontvluchten onze werkelijkheid*

*en dan
ik kijk op de klok
het is weer tijd.*

Gesprek

*Ieder gezicht
was eens jouw gezicht
ieder lichaam
jouw lichaam*

alleen kon ik je naam niet zeggen.

Leven

*Ik ben verblind door de zon
mijn woorden zijn ongehoord
en nooit geschreven*

*alles duurt slechts een moment
maar is mijn hele leven.*

Zijn

*Alles liet ik achter me
mijn verdriet
mijn pijn
zo leefde ik
in het zijn
om maar niet te zijn*

*en ik weet
ik heb mijn vrijheid gegeven
in het streven
om maar niet te hoeven leven.*

Zin

*Ik verlies mijn woord,
mijn zin
mijn zijn*

*niets kan ik nog
behouden
waarop ik eens vertrouwde*

*ik verlies mijn woord
en alles verdwijnt
in de stilte
nooit gehoord.*

De sluïpmoordenaar

*Hij ligt op je te wachten
en kruïpt langzaam naar je toe
je merkt er weinig van
het is niet dat je het zien of voelen kan*

*tot op de dag dat hij toeslaat
veelal voor jou is het dan te laat.*

Begrip

*Ik wil niet zijn
om zomaar te zijn
ik wil betekenen*

*ik wil niet schrijven
om zomaar wat woorden
ik wil zijn*

*ik wil niet lijden
om zomaar de pijn
want wat ik werkelijk wil
is zijn.*

Bezoek

*De legers van het lawaai
komen onaangekondigd aan
ze slaan hun kampen op
en het is mij duidelijk
dat ze niet meer zullen gaan*

*De legers van het lawaai
nemen de plaats van rust en stilte in
en nooit meer komt de ommezwaai*

*de warmte van de rust
is nu de kilte van het lawaai.*

Overblijfsel

*Wat rest is slechts wat stof
zo op een tafel, een kast
zo ergens in de kamer,
wat voorheen een vol leven vol geluiden was
lijkt stil te zijn geslagen*

*ik praat in mijzelf
om zeker te zijn dat ik nog kan horen*

er rest de stilte en ik huiver

*de wreedheid van de kilte
altijd alleen te zijn.*

Vandaag

*Wanneer ik je schreef
schreef ik je zwart, grijs,
geen echte kleuren dus
ik was te diep gekwetst
en liet rood, geel en groen of zo
niet echt tot jou toe*

*maar nu kan ik je schrijven
(het is zo lang geleden)
in een overvloed van kleuren*

*dat ben jij geworden en
zelfs soms in overmoed geschreven.*

Een mooie dag

*Vandaag was alles mooi
het verdriet diep in mijn zak gestopt
ik kende alleen de mooiste geuren
en leefde zomaar de mooiste kleuren*

*en alles zo ineens voorbij
plots lachte ik de wereld niet meer
alleen het oude zo eenzame hartezeer.*

Terugblik

*Ik kijk terug
en vind ergens nog wel
een leven*

*ik kijk niet vaak terug
ik heb geen geduld
voor eenzaamheid
zo in het hart
omsloten.*

Hoofdwerk

*Ik ken je passen uit mijn hoofd
jouw lach zal ik niet vergeten
zwijgen doe je zelden
je wordt altijd door mij gehoord*

*Alleen, waar ben ik zelf gebleven
of had ik je daarover niets beloofd
en heb ik mij van mijzelf geroofd
over alles
wat ik nog van mij zou weten.*

Het onbekende

*Boeken liggen door het huis heen verspreid
ongelezen
de woorden daarin
nutteloos geschreven
de zin ervan zal nooit begrepen zijn
de schrijver onbekend*

*de wereld staat stil
voor wie alleen het gekende
nog maar kent.*

Pijn

*Jij luistert niet meer
waarom zou je ook
het is niet jouw pijn
jouw oude zeer
waarover ik niet uitgesproken raak*

*je kijkt soms nog wel op
je rilt
het is niet jouw verdriet
en misschien is het ook
dat niemand dat van jouw nog ziet.*

Vergeeten

*"Hallo"
"Hallo"
kijken ogen verbaasd
herkennen even na de groet
denken beiden terug even nog kijken
en alles is vervaagd.*

Vooruitgang

*Mijn hoofd lijkt leeg
mijn stem onhoorbaar, stom geslagen
ik voel niets wanneer ik beweeg
alsof de kracht uit dit lichaam is gevloeid
in alles lijk ik geboeid en sta ik stil*

of is het slechts dat ik niet verder wil.

Illusie

*Natuurlijk heeft de tijd nooit stilgestaan
ik deed gewoon mijn ogen dicht
ben niet doorgedaan*

*ik was afgemat, moe
en dacht dat alles wel even stil zou willen staan*

*hier en nu denk ik weer te zijn
en alles lijkt nog sneller dan zo-even*

*dan gewoon mijn ogen dicht
in mijn eigen stilte
vind ik wellicht dan nog wat leven.*

Verbitterd

*Ik neem je gedaante aan
en vervul je lichaam en geest
ik neem je warmte weg
en ben nu jouw adem
jouw diepe kou
niemand die
nog bij je wil zijn
of je lach eens delen zou.*

Wij

*Ik sta stil
omdat ik dat wil
jij rent
omdat jij zo bent*

*zo gaan we uit elkaar
ik blijf hier
en jij
jij bent al lang al weer
daar.*

Vlinders

*Het verdriet
waardoor het onderscheid niet
gemaakt kan worden
of het dag is of nu nacht
een verlangen
zonder droefheid of pijn
maar gewoon
in evenwicht
de schemering
niet de duisternis of het licht*

*alles is zo onbereikbaar en zwaar
voor wie het leven ziet als
een leugen of de waarheid te zwaar*

de vlinders vliegen langs het raam voorbij.

Ontembaar

*Mijn woorden zijn stil
in mij is alles
ongetemd en wild
een gekte bijna
waarin niets rijmt
noch een ritme heeft
geen betekenis
vervreemding
alles is ontelbaar en het bedachte
ondenkbaar*

*het zichtbare
lijkt alles wat in het vertrouwde ritme leeft
en slechts een ander de oude rust nog geeft.*

Duisternis

*Gedachten waren soms te duister
ze namen plaats in mijn hoofd, mijn hart,
maar hoe dan ook: een voortdurend donker gefluister*

*ik had alles wel willen beschrijven
maar steeds weer die angst
dat die wereld in mij zou blijven.*

Gesprek

*Conversatie vervalt in
waardeloze woorden
zinnen uitgesproken
verdwenen voordat
iemand ze echt zou kunnen horen
want eigenlijk is het zwijgen beter
op zijn plaats en dieper*

*maar zinloze worden kunnen niemand
echt bedreigen
doen voorkomen
alsof we werkelijk ook praten*

*maar een ieder weet
in zijn wezen
we hadden dit alles beter maar kunnen laten.*

Duïsternis

*Ik sta vaak stil
met de ruimte in mijn hoofd
om mij heen kijkend
of iets of iemand
mij van mijn gedachten heeft beroofd*

*maar dan, teleurgesteld en leeg
is het de stilte en de duïsternis
die ik overweeg.*

Doel

*Mijn leven dient geen hoger doel
is niet omgeven door mysterie of mystiek
het is geen wonder en niet iets van groot belang
maar mijn doelloos dwalen
naar wie weet naar waar
dat beetje is me al te zwaar.*

De nacht

*De nacht kent zijn kleuren
met je ogen gesloten zijn ze
herkenbaar als alle geuren
soms kleurt de nacht rood
is vol vlammend geel
ruikt mossig groen
en verwisselt ieder moment
van beeld*

het is de nacht die met je zinnen speelt.

De wereld

*De wereld is niet aan mij
geen lach kan ik horen
noch waarderen
het klinkt schel in mijn oren
en het liefst wil ik stampen en krijsen
als een ontevreden kind
dat zijn zin maar niet kan krijgen*

*maar in plaats daarvan lach ik
tevreden mensen toe
en mens. wat ben ik moe.*

Ik leef met mezelf

Ik leef met mezelf

*iedere seconde, iedere minuut
een ingestudeerd ritueel van blijdschap*

*maar het is de verborgen, zo voortslepende angst
de welhaast oneindig lijkende te beklimmen trap*

*achter dat gezicht
waarop niets duidelijk lijkt te zijn of is
behalve de vrolijkheid die voor de treden lijken gewicht
en ze moeiteloos beklimt
en ogen op een mogelijk mooie toekomst gericht*

*in waarheid wacht ik op het antwoord
een waarheid
die ik niet als een verborgen boodschap zou zien maar
door mij dan eens duidelijk gehoord*

*in werkelijkheid de onvermijdelijke en dagelijkse strijd
en ik die gewoonweg de mensen mijd.*

Vrolijkheid

*Omringd door vrolijke gezichten en af toe een schaterlach
rest hem slechts weer een duistere dag
waarin de geest hem langs allerlei wegen leidt
ongeplaveid en ruw*

*de wolken lijken duister te lachen
de bomen altijd bladerloos in de straten te zijn
de gordijnen achter alle ramen smakeloos van kleur
en ongewassen
misschien is dat nog het enige wat hem rest
om over te lachen.*

Stem

*Ik heb nooit geprobeerd
je in mijn hart te verzwijgen
ik heb je altijd geschreeuwd
en steeds weer in al mijn zinnen beschreven*

*jij bent altijd mijn gedicht
ook al kan niemand dat lezen.*

Nachtengedachte

Angst

zomaar voor die schaduw daar

angst

dat hij mij bereiken kan.

en dan

angst

voor zijn welhaast onmenselijke kracht

zijn schelle geluid, zijn grimmige lach

ik wacht in stilte

lig gebogen

en smeeek dat de dag snel komen mag

ik ben alleen met mijn gedachte

niemand die mijn stem hier hoort

en een schaduw die steeds duidelijker

niet daar

maar in mij behoort

ik ben dat kind

als voorheen

angstig

en altijd alleen.

Zorgeloos

Zorgeloos
geen verdriet
zonder pijn
zo is mijn doel om echt te zijn
zwevend
over een zwarte wereld
waarlijk levend
het donkere ontwijkend en
soms door
lachende straten te gaan
slechts door stralende ogen bekeken
glad geplaveide wegen te begaan

maar de wereld is
anders echt
dat wat goed is
altijd door het kwade en zwarte beslecht.

Vlinders

*er zijn niet zoveel vlinders meer
niet meer in mijn buik
en daarbuiten al helemaal niet meer*

*alles verdwijnt mettertijd
van alles uiteindelijk bevrijd.*

Tweestrijd

*waar ik dwaal en nog zoek
en me verzoend heb
met onwetendheid
en een leven
altijd in tweestrijd
wat ik wel en soms niet meer kan*

*daar kan niemand mijn weg bepalen
of mijn verdriet in zijn woorden vertalen.*

Geduld

*Ik kijk niet vaak terug
ik heb geen geduld
voor eenzaamheid
die zo diep in het hart gesloten was
en mij zo vaak tot stervenslust heeft verleid.*

Melancholie

*Ik had nog eenzaamheid gekend
mijn melancholie daarmee verwent
ik heb het gekeerd
ik raakte wat al te zeer ontstemd.*

Ochtendgedachte

De ochtend brengt de geest sterk
en vol verwachting op gang
geen drang
tot droefenis
maar krachtig en gedreven

geen gedachte zo wrang
als de dag dan vordert
en ik merk
dat alleen de ochtend lachte
zoals ik het ergens diep in mij
al verwachtte.

Onbedaard

De woorden in mij zijn niet stil

de zin in mij ongeremd en wild
waarin niets een ritme heeft
en zich als tot dwaasheid leidend herhaalt
onrustig
zich in geen betekenis vertaalt.

Vogel

*Ik zwom in een diep meer
van zoete dromen en zwarte beelden
heen en weer
een vogel vloog over mij heen*

*op de oever gekomen
lag ik vermoeid
een moment
had de vogel mij geboeid.*

Echoloze ruimte

*Ik sta stil
geen woord
dat fluïstert
spreekt
of schreeuwt
dat bij mij naar boven drijft*

*zo zwijg ik
en hoe ik ook probeer te denken
wat blijft is een onbegrensde leegte
een echoloze ruimte.*

Eenzaam

*Als een rode klaproos
staand langs de kant van de weg
als een bosje halfverwelkte goudgele tulpen
in een vaas met troebel water*

als een mens alleen.

Rangschikking

*Zo staan woorden
naast elkaar gedrukt
zoals het leven
in zijn absolute zin
totaal mislukt.*

Dans

*Ik heb met je gedanst vannacht
zoals wij dat eens ooit deden
toen ik nog een kleine jongen was
en wij over de enorme balzaal gleden
die onze huiskamer was*

*ik de beschermeling
even gelukkig met elkaar
samen lachend en walsend daar*

*toen was je eigenlijk alles al vergeten
en wist je slechts af en toe
hoe ik nog heette*

*maar dat moment vannacht
zo lang geleden
zo was ik je bijna vergeten.*

Dag

*Ik leef met mijzelf
met een ritueel van blijdschap en schaterlach
met een vrolijk ogend gezicht
klaar voor iedere schitterende dag*

geen dag die anders zijn mag.

Verdeeld

*We zijn verdeeld over welke richting te gaan
is het de kant op van de zon,
de sterren of de maan
noord oost zuid west
wat is het best*

*Snapt jij het nog zo verward als we zijn
ieder antwoord doet alleen maar pijn
Is het dit wat ons rest
wat is het dat onze dorst naar een antwoord nog lest*

*Weet jij nog waar het eigenlijk over ging
we kijken elkaar zo hopeloos aan
het vertrouwen in elkaar lijkt weg*

*Ik geef je maar de ring
ons leven samen lijkt gedaan
maar hou hem nog even vast: het laatste wat ik zeg.*

Verandering

*Ik loop door de straat
waar ik vroeger woonde
alles lijkt zo klein
de huizen, de tuinen*

dat heb je zo als je ouder wordt

*het aantal auto's is gegroeid
waar wij op straat ongemoeid
konden spelen, vervelen de kinderen
zich binnenshuis met computerspellen en tv*

dat vind je als je ouder word

*maar het is de nieuwe tijd
ze willen op een andere wijze hun ei nu kwijt*

dat vind je als je ouder word.

Mis

*Hier lig ik dan
de hele godganse dag
kijk wat naar buiten
lees wat, schrijf iets*

*ik leg de pen snel neer
bid even tot Onze Lieve Heer
ik geloof niet
maar misschien heb ik het mis*

*dit alles overdenk ik
vanuit deze gevangenis
waar de tralies vervangen zijn
door spuiten met gif*

*ik weet waarschijnlijk niet wat goed voor me is
maar misschien heb ik het mis.*

Oliedom

*Charon bracht de oude Griek naar het dodenrijk
over de rivier de Styx
dat was een gegeven*

*nu is men aanhanger van een ander geloof
of gelooft helemaal niks*

*men vecht er soms om
maar als ik mijn ogen sluit*

*weet ik het zeker
de mens is oliedom.*

Kleuren

*Ik schrijf niet
over knalwit besneeuwde bergtoppen,
over grasgroene weiden met gifgele paardebloemen
over inktzwart gekleurde vlinders*

*zulk soort zaken
schijnen anderen te vermaken*

*ik kan dingen geen stem geven
zolang ze geen plaats innemen in mijn leven.*

Voorbij

*Vandaag worden er geen dromen meer uitgedeeld
geen wensen meer vervuld
geen tranen meer gedept*

*vandaag kent geen morgen meer
vandaag gaan we zij aan zij
aan alles*

voorbij.

Ramp

*Ik ben niet sterk genoeg
het verdriet alle doden te dragen
mijn hart is groot
toch heeft het te weinig kamers*

om zo veel te bergen.

Inzichtelijk

*Vanaf het begin van ons leven dromen wij
we hebben geen besef
en laten het makkelijk los
het hoort er bij*

*als we wat ouder zijn
willen wij hen duiden, er betekenis aan geven
wij delen onze mooiste dromen*

*in de stille hoop dat
hetgeen voor waarheid wordt aangenomen
naar buiten mag komen*

*pas de laatste dag
vlak voor we onze ogen voorgoed sluiten
komen we tot het inzicht
dat wat in ons hoofd zit, daar zal blijven*

en gaan kalm naar het licht.

Aanblik

*Jouw aanblik maakt me blij
ik hoop dat jij
ook zo denkt over mij.*

Depressie

*Als je de schaduwen van het verleden
niet van je af kunt schudden
loop je krom door het leven
en kun je niemand in de ogen zien*

*schaduwen zijn zwart en zwaar
je poetst ze niet zomaar even weg
het zijn die onverkwikkelijke zaken van vroeger
die ongevraagd de hoofdrol nemen*

*lukt het je eenmaal toch
dan gaat de zon in je ogen schijnen
en vraag je je af
waar de oude schaduwen blijven*

*wees gerust
zij graven hun eigen graf
ze kunnen zich niet aan jou bekliven.*